

<div style="background-color: black; width: 100%; height: 100%;"></div>		ALKOTMÁNYBÍROSÁG	
		Ügyszám: IV/849-0/2014	
		Érkezett: 2014 ÁPR 24.	
		Példány: 1	Kezelőiroda:
Alkotmánybíróság 1015 Budapest Donáti u. 35-45.		Melléklet: 2 Hivatalos db	
Tisztelt Alkotmánybíróság!			

Alulírott [REDACTED]
 Korlátolt Felelősségű Társaság ([REDACTED]) és [REDACTED] i.,
[REDACTED], [REDACTED] Betéti Társaság ([REDACTED]) és [REDACTED] - a csatolt
 meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk, dr. [REDACTED] ügyvéd ([REDACTED])
[REDACTED] útján - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Gfv.VII.30.274/2013/9. sorszámon hozott ítélet alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított meghatározott tisztességes eljáráshoz való jogot.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. A Kúria 2014. január 28. napján hozta meg a hivatkozott jogerős ítéletét, melyet 2014. február 19. napján vett át jogi képviselőnk.
2. Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikke kimondja:
 „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy (...) valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”
 „(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti”.

A sérelmezett alapjogunk tehát a bíróságok tisztességes eljárásához való jogunk.

A cikk a bírósági eljárás olyan alkotmányos garanciáit biztosítja, mint a tisztességes eljáráshoz való jog, a fair eljárás elve, a bírósághoz fordulás joga, a védelemhez való jog, a fegyverek egyenlősége vagy a jogorvoslathoz való jog, amelyek további részjogosítványokra bonthatók. A tisztességes eljáráshoz való jog az emberi jogi egyezményekben is szerepel, úgymint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke vagy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya. A hatályos szabályozás inkább az előbbihez közelít, ugyanis az igazságos jelző helyett a tisztességes-t használja, és tartalmazza az ésszerű időn belül történő elbírálás követelményét is. A cikk alapján tehát az igazságosság helyett a tisztességes eljárás követelménye érvényesül, amely az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.

Kérjük ezért a t. Alkotmánybíróságot, hogy a háromfokú polgári peres eljárás egészét szíveskedjen ebből a szempontból megítélni és értékelni, hiszen az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat].

Amellett, hogy a tisztességes eljárás elvét szokásosan a büntetőeljárással hozzák összefüggésbe, a bírósághoz fordulás joga kapcsán mégis inkább a polgári jellegű eljárások körében találhatunk alkotmányilag értékelhető akadályokat.

Az alkotmányos grémium döntése alapján az állam kötelezettsége, hogy a polgári jogok és kötelezettségek elbírálásának bírói útját biztosítsa. [59/1993. (XI. 29.) AB határozat].

A Strasbourgi Emberi Jogi Bíraskodás tekintetében köztudott, hogy a bizonyítás a nemzeti bíróságok kompetenciája. Ha azonban a mérlegelés súlyosan önkényes és méltánytalan, az ECHR vizsgálhatja és vizsgálja. Az *F.R. v. Switzerland* ügyben kimondta a Bíróság: ha valamelyik félnek az üggyel kapcsolatban benyújtott észrevételeivel egyáltalán nem foglalkozik arra hivatkozással, hogy nem tartalmaz új ténybeli vagy jogi álláspontot, akkor az sérti az egyezményt és ezáltal az eljárás hibában szenved.

Beadványunk ezen szakaszának különös figyelembevételével szíveskedjen eljárását lefolytatni a t. Alkotmánybíróság.

3. A közvetlen érintettség kifejtése tekintetében előadjuk az alábbiakat.

A polgári peres eljárás megindításának alapja és rövid indoka a következő (ennek részletesebb kifejtését olvashatja a t. Alkotmánybíróság a szintén csatolt keresetlevelünkben):

A 2007-es évben I. rendű felperes tulajdonában állt egy szálloda ingatlan: a [REDACTED] [REDACTED] Földhivatal által [REDACTED] [REDACTED] helyrajzi számon nyilvántartott, természetben a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] t [REDACTED] alatt található négy csillagos [REDACTED] [REDACTED] Hotel. [REDACTED] I. rendű felperes üzletvezetőjeként 2007-ben tárgyalásokat kezdeményezett több hitelintézettel egy wellness hotel projekt megvalósítása érdekében. Alperes arra való tekintettel, hogy a projektötlet elnyerte tetszését, 2007. május 25. napján indikatív ajánlatot tett. Ebben hitelfelvevőként alperes egy „a Tulajdonosok által a későbbiekben létrehozandó Projekt Társaság”-ot jelölt meg (amely ténylegesen a 2008. március 25. napjával bejegyzett II. rendű felperes). I. rendű felperes és alperes ezt követően az ajánlatban foglaltakon módosításokat eszközöltek tárgyalásaik során. A tárgyalási folyamat (mely részben elektronikus, részben rövid úton, részben pedig személyes találkozókön keresztül zajlott) teljes iratanyaga becsatolásra került a keresetlevél mellékleteként. I. rendű felperes mindazon együttműködési szándéknyilatkozatokat beszerezte, és mindazon tárgyalásokat lefolytatta, amelyek a finanszírozási szerződés létrejöttéhez szükségesek voltak. 2007. szeptember 7. napján a második indikatív ajánlatot (melyet a kibocsátástól számított 60 napig tartotta érvényesnek) alperes megküldte I. rendű felperes részére. Kiemelte alperes: „csak a projektdokumentáció, a hitelszerződés és a döntéshozó szervek jóváhagyásának függvényében válik véglegessé” az ajánlat. Alperes ebben az ajánlatban is fenntartotta a finanszírozási célok között a projektingatlanon fennálló hitel refinanszírozását. 2007. október 4. napján tájékoztatta alperes I. rendű felperest arról, hogy „jóváhagyó döntés született a [REDACTED] szálloda kialakításának finanszírozására vonatkozóan”, ekkor adta ki az első kötelező érvényű ajánlatát (erre utal alperes 2008. április 29. napján kelt levelében is). Ettől a naptól kezdődően várta I. rendű felperes a hitelszerződés-tervezetet.

2008. szeptember 22. napján (hétfői napon) mellékelve megküldi alperes „a múlt héten (szeptember 16. napján) postán feladott” levelet, mely tartalmazza, hogy a „társaság fizetési készségének hiánya miatt úgy döntöttünk, hogy nem kívánunk részt venni a Projekt finanszírozásában és a Hitelszerződés alapján fennálló követelésünkön felül semmilyen további finanszírozást nem kívánunk nyújtani sem a [REDACTED] Bt., sem az [REDACTED] Kft. részére”. Ismételten hangsúlyozni kívánom, hogy a kötelező érvényű ajánlat érvényességi idejének határnapja 2008. szeptember 30. Vagyis az akkori felperesi jogi képviselővel folytatott egyeztetések ideje alatt is már az volt alperesi szándék, hogy a nemfizetésre hivatkozással felperesi projekt finanszírozásának szándékától elálljanak.

Az alperesi bank szándékos magatartása indokolatlan és károkozó volt, különös tekintettel arra, hogy felek úgy állapodtak meg és fogadták el az alperesi bank kötelező érvényű ajánlatát, hogy a [REDACTED] Bt. akkori pénzügyi helyzetének, lehetőségeinek és teljesítőképességének megfelelően alakították ki a feltételeket és az átvezetéseket is.

II. rendű felperes, az [REDACTED] Kft a finanszírozhatósága érdekében az alperesi bank igénye szerint kiválással létrehozásra került oly módon, hogy az alperes által ígért finanszírozás érdekében a kiválása során tulajdonába adott szálloda ingatlan státusza projektingatlanná változott, és működése, biztosítani kívánt finanszírozása alperesnek felróhatóan ellehetetlenült, megszűnt. II. rendű felperes az előírt elvárásoknak eleget téve sorra teljesített: elfogadta a szállodaszakértőt, elkészítette a kért tanulmányt, elkészítette az építési terveket, beszerezte az építési engedélyt, elfogadta a bonyolítót, kiíratta a kivitelezői tendert, a kiválasztott kivitelezőket bemutatta, elfogadta a kijelölt műszaki ellenőrt stb.

II. rendű felperes egyszóval mindent megtett, amit alperes bank a szerződések átírásával és a számlaösszeg átvezetésével szándékosan nem követett: felelősségét áthárítva az így ellehetetlenített felperesek mulasztásának látszatát kívánta kelteni.

Az ígért finanszírozás elmaradása következtében, valamint az alperesi bank bízgatására megkezdett kiürítési, bontási, átépítési munkálatok miatt felperesek üzleti bevételüktől elestek.

A Ptk. 6. § kimondja: a bíróság a kárnak egészben vagy részben való megtérítésére kötelezheti azt, akinek szándékos magatartása más jóhiszemű személyt alapos okkal olyan magatartásra indított, amelyből őt önhibáján kívül károsodás érte.

Tekintettel arra, hogy szerződéses jogviszonyról, illetve a kártérítési felelősséget megalapozó jogi helyzetről nincsen szó, jelen paragrafus alapján kívántuk érvényesíteni kárigényünket alperessel szemben.

A kár megtérítésének több együttesen fennálló feltétele van, amelyek a következők:

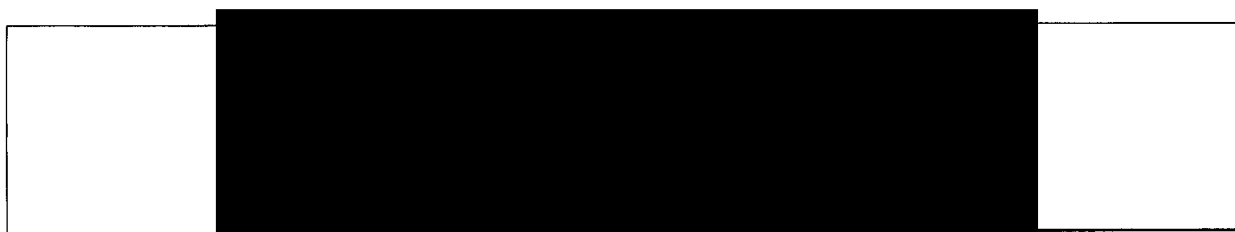
1. az előidéző magatartás szándékossága,
2. a károsodott személy konkrét tevékenysége,
3. a károsodott személy jóhiszeműsége,
4. alapos ok,
5. a károsodás bekövetkezése,
6. az önhiba hiánya,
7. okozati összefüggés a károsodást előidéző személy magatartása és a kár bekövetkezése között.

Alperes szándékos magatartása minket, jóhiszemű személyeket alapos okkal olyan magatartásra indított, amelyből bennünket önhibánkon kívül károsodás ért.

1. Az előidéző magatartás szándékosságához kétség - álláspontunk szerint - nem fér, ezen magatartást támasztják alá a levelezések, az okirati bizonyítékok és a szintén bizonyítható, nagyszámú hosszas rövid úton tett és/vagy személyes találkozó stb.; szándéka az alábbiakban részletezett meghatározott cselekvések előidézésére irányult. Utolni kívánunk e körben a Ptk. 207. § (1) bekezdésében foglaltakra a kötelező érvényű ajánlat, valamint a projektcég létrehozását megelőzően kiadott nyilatkozat tekintetében. A jogszabályhely kimondja: „a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett”. Az említett dokumentumok ugyanis felperesekben erősítették azt a látszatot, hogy a projektf finanszírozás létrejön.

2. Felperesi károsodott személyeket alperesi magatartás különféle tárgyalások kezdeményezésére, lefolytatására, épület-átalakítási munkálatok megkezdésére, I. rendű felperest projektcég létrehozására és az indikatív, majd kötelező érvényű ajánlatban foglaltak maradéktalan teljesítésére készítette.

3. Alperes magatartásáról nem feltételezték felperesek, hogy az csupán látszat: alperesi bankban és annak képviselőiben töretlenül bíztak, és ezen érzés kiváltása érdekében alperes maga is sokat tett.

4. A személyes vagy rövid úton tett tárgyalások során elhangzottak, és a levelezésekben írtak alapján a jóhiszemű eljárásokon túlmenően megalapozott feltevése volt felpereseknek arra nézve, hogy a projektet finanszírozni fogja alperes már csak azért is, mert az összes alperesi előírást teljesítette, ill. alperes kiadta a kötelező érvényű ajánlatát.

5. A károsodás összefoglalva egyrészt az ingatlan értékcsökkenéséből származik: alperes által kilátásba helyezett projekt-finanszírozás miatt a működő szállodaingatlan státusza „nem működő építési ingatlan”-ná változott, alperes biztatására megkezdett átalakítási munkálatokkal is összefüggésben csökkent az üres épület értéke, másrészt azok a költségek, amik az alperes által tett kötelező érvényű ajánlattól kezdve keletkeztek (ideértve az alperesnek fizetett tőkeösszeget, kamatot, jutalékot, büntetőkamatot), valamint a kifizetett adminisztrációs és tanácsadói költségek mind-mind felpereseket terheltek. A kárigény a teljesség igénye nélkül számolható, mert a károkozás folyamatos. Felperesek keletkezett kárába értendő egyébiránt a szálloda majdani újraindítására irányuló költség is, ami az ennek érdekében kifizetett adminisztrációs és tanácsadói költségként folyamatosan keletkezik. Az alperesi banki biztatás alapján felperesek további, folyamatos üzleti károkat szenvednek.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének indokai álláspontunk szerint a peres eljárásban hozott érdemi döntésekkel szemben előterjesztett jogorvoslati beadványainkból egyértelműen kitűnnek, így azokat a szükségesség elvét figyelembe véve itt külön kiemelten nem ismételjük meg, csupán felsoroljuk lényegre törően:

- az elsőfokú ítélettel szembeni legfőbb indokunk az, hogy a legutóbbi bizonyítási indítványunkat indokolás nélkül és okszerűtlenül utasította el, ill. hagyta figyelmen kívül az eljáró bíróság, holott annak a per érdemi részével szoros összefüggése volt, sőt a kereset elutasítása is elkerülhető lett volna ezáltal;
- az elsőfokú eljárásban született, jelen beadványunkhoz csatolt ítélet ellen benyújtott fellebbezésünkben foglalt érveket a másodfokon eljáró Ítéltábla nem, hogy nem vette figyelembe az arra irányadó eljárásjogi szabályok figyelmen kívül hagyásával, hanem minimális indokolást sem adott mellé. Egyébiránt indokolását mindösszesen másfél oldalra korlátozta a 27 oldalas (!) ítéletben;
- a másodfokú eljárásban született ítélettel szemben a Kúria részére benyújtott felülvizsgálati kérelmünkben jogszabályhelyek megjelölésével kifogásoltuk az eljárást, ill. a bizonyítási eljárásban okozott hibákat (különös tekintettel a betűpontosan leírt hangfelvétel figyelmen kívül hagyására);
- a Kúria megsemmisíteni kért ítélete pedig majdhogynem teljes egészében a másodfokú eljárásban tapasztaltakra alapított, a bizonyítási eszközök figyelmen kívül hagyása tekintetében pedig – álláspontunk szerint – látszólagos és önkényes indokolást ad csupán.

A pertörténet röviden:

A peres eljárás a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma előtt 2011. június 17. napján előterjesztett keresetlevéllel indult és a Kúria döntésével ért véget 2014. január 28. napján.

Az ügyben hozott bírói döntések:

- a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma 2.G.41.176/2011/64. ítélete;
- a Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.078/2013/5. ítélete;
- a Kúria Gfv.VII.30.274/2013/9. ítélete.

4. Indokolásunkat arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, kifejtettük az „alkotmányjogi panasz előterjesztésének indokai” c. részben.

5. Indítványozókként a jogorvoslati lehetőségeinket teljesen kimerítettük.

6. Az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, nem kezdeményeztünk perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) sem az ügyben.

Kelt: Budapest, 2014. április 16.

Indítványozó képviselőben.
Jogi képviselő aláírása

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok